

[Andreasen (Forsinge).]

ende er daarligst stillede blandt de Ansøgere, som melder sig for at faa Jord efter denne Lov, for alle disse flittige, stræbsomme unge Mænd ude omkring i Landet, som vi jo kender, for alle dem, som nu kommer den ene Gang efter den anden til os og siger: ja, vi blev skudt ud, nu har den faaet Jord, og nu har den faaet Jord; er det maaske, fordi vi har for lidt at begynde med? Men her er virkelig rakt en Haand ud, en Hjælp til Selvhjælp, for at disse unge Mennesker kan komme i Gang paa den rigtige Maade.

Kap. IV, § 13 handler om Udlaan til Erhvervelse af Tillægsjord ved privat Køb, og her kommer det nye ind, som jeg ogsaa skal omtale lidt nærmere, at det jo i allerhøjeste Grad drejer sig om Erhvervelse af Jord til de mindste Landbrug, til de Husmænd som — ja, undskyld Udtrykket, jeg ved ikke, hvorfra Navnet stammer — kaldes for de „indeklemte“ Husmænd. Det er jo et Spørgsmaal, som er kommet stærkt frem i de senere Aar, ja saa stærkt, at man nu udover Landet danner selvstændige Foreninger paa det. Jeg kan ikke se andet, end at der ligger et retfærdigt Krav i dette, at man ønsker at faa lidt mere Jord lagt til disse Ejendomme, og jeg tror ogsaa, at den Lovparagraf, som er sat ind her, vil imødekomme Kravene fra netop disse Ejendomme. Denne Paragraf hjemler nemlig, saa vidt jeg har forstaaet, i Virkeligheden Myndighederne Ret til at erhverve Jord til dette Formaal til en Overpris, altsaa give mere for Jorden end dens virkelige Værdi, for hvis ikke det er Tilfældet, var der jo ingen rigtig Mening i, at man i næstsidste Stykke af Paragraffen giver en Rentelettelse paa 25 pCt. for den Husmand, der skal overtage den. Gennem denne Bestemmelse mener jeg altsaa, at man vil kunne komme alle disse Smaabrug, der ligger indeklemte mellem andre og større Brug, i Møde. Jeg lægger ogsaa megen Vægt paa Bestemmelsen i denne Paragraf om, at Grundværdien af de Ejendomme, som efter denne Paragraf kan faa Laan til Tillægsjord, som før ikke maatte overstige 3 000 Kr., nu sættes op til 5 000 Kr. Det har nemlig vist sig, at man efter den tidligere Lov ikke har kunnet hjælpe i saa stor Udstrækning, som man gerne vilde, men gennem denne Bestemmelse er man, som sagt, gaaet et Stykke videre.

Det staar saaledes for mig, at det, her er Tale om — vi kommer ind paa det igen ved Behandlingen af det andet foreliggende Lovforslag — er en isoleret Udstykning. Jeg kunde tænke mig, at man tog hele Spørgsmaalet om disse smaa Landbrug op

til samlet Overvejelse, og at man søgte at løse det indenfor et ganske begrænset Tidsrum. Spørgsmaalet er begrænset, men for manges Vedkommende uhyre vanskeligt og det bliver det sikkert ogsaa for Myndighederne, selv efter denne Lov, men hvis man tog hele Spørgsmaalet op til en samlet Overvejelse og fik undersøgt, hvem der kunde hjælpes og paa hvilken Maade, tror jeg, man kunde faa det ud af Verden paa en rimelig og for alle Parter forsvarlig Maade.

Hvad dernæst angaar Adgangen for Kommunerne til at erhverve Jord til Udstykning paa lignende Maade, som der her er Tale om for Statens Vedkommende, saa er det jo netop mit Parti, som tidligere er fremkommet med disse Forslag, og vi lægger overordentlig stor Vægt paa disse Paragraffer om Kommunerens Ret til, dels at danne kommunale Jordfonds og dels, saaledes som Lovforslaget hjemler Adgang til, at nedsætte staaende Jordlovsudvalg indenfor hver enkelt Kommune til Forberedelse og Planlæggelse af en videre Udstykning af den danske Jord til Husmandsbrug. Jeg tror, at man, hvis man gaar denne Vej, tager Hensyn til nogle af de Betragtninger, som er kommet frem, særlig i de senere Aar, hvori det hævdes, at hele dette Spørgsmaal mere og mere er blevet samlet indenfor en Centraladministration. Jeg tror som sagt, at Interessen, hvis man overlader noget mere af Administrationen til Kommunerne, vil komme langt stærkere frem ude i Befolkningen for, hvad det er, det her drejer sig om. Til disse Betragtninger slutter sig andre fra Ungdommen ude omkring i Landet, fordi disse unge jo har den Hjemstavnsfølelse, om jeg saa maa kalde det, at de næsten alle sammen hellere end gerne vil have den Jord, som skal udlægges til Husmandsbrug, der, hvor de er kendt i Forvejen, og hvis Kommunerne, som det er Hensigten her, faar Ret til at gaa frem paa lignende Maade, som Statens Jordfond har gjort, vil Interessen for dette Spørgsmaal blive vakt, og jeg tror, der i Kommunerne vil komme et Arbejde i Gang, som vil imødekomme de unges Krav om, at der kan blive rejst egne Hjem for dem derhjemme, hvor de helst vil have det. Ordføreren for Venstre udtalte, at det var et saa stort økonomisk Spørgsmaal, at hvis alle Kommuner Landet over vilde udnytte det, drejede det sig om en saa stor Sum som omkring 30 Mill. Kr. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal behøver nu ikke at være bange for, at man kommer ud i en saa stærk Udvikling, som han her fremmaner. Men der er adskillige Kommuner, hvor Interessen er stærkt vakt